

"Dzień otwarty" za nami

Tym razem gospodarzami dnia byli uczniowie klas trzecich, którzy wraz ze swoimi wychowawcami przygotowali program pod tytułem „Z bajką weselej”. Każda z klas prezentowała inscenizację jednej z bajek lub legend. Ponieważ tegoroczne wydarzenie przypadało w rocznicę 800 - lecia naszego miasta, oprócz bajek o „Zielonym Kapturku” oraz „Jasiu i Małgosi”, zebrani obejrzelili legendę „O Piotrze Duninie, który Piotrków założył i farę wybudował”. Atrakcyjne stroje, bogata scenografia i zaangażowanie młodych aktorów wzbudziły ogromne zainteresowanie u najmłodszych widzów. Ponadto przybyli obejrzelili pokazy taneczne i film promocyjny o placówce. Imprezę zwieńczyło wspólne zwiedzanie szkoły z licznymi zabawami w poszczególnych salach. Poniżej prezentujemy scenariusz piotrkowskiej legendy autorstwa pani Katarzyny Niewiadomskiej oraz treści zaprezentowanych podczas spektaklu piosenek.

SCENARIUSZ PRZEDSTAWIENIA NA 800 - LECIE PIOTRKOWA TRYBUNAŁSKIEGO „LEGENDA O PIOTRZE DUNINIE, KTÓRY PIOTRKÓW ZAŁOŻYŁ I FARĘ WYBUDOWAŁ”

Dziewczynka I:

- Legenda o Piotrze Duninie który Piotrków założył i Farę wybudował.

Dziewczynka II:

- Dawno, Dawno temu, powiadają ludzie, że działo się to za czasów panowania w Polsce Bolesława Krzywoustego.

Bolesław Krzywousty walczył wówczas o Pomorze.

Dziewczynka I:

W tym samym czasie przeciwko naszej ojczyźnie wystąpił książę przemyski Włodar Rościszlawowicz.

Bolesław Krzywousty:

Ja, władca Polski Bolesław Krzywousty opowiem wam kto pomógł mi rozwiązać konflikt z księciem Włodarem Rościszlawowiczem. Otóż w polskiej drużynie królewskiej był pewien rycerz, a zwał się Piotr Dunin.

(Bolesław Krzywousty siada w fotelu, a do niego przychodzi Piotr Dunin)

Piotr Dunin: (Wchodzi na scenę, kłania się władcy i mówi)

- Władco mój, pozwól, abym ja - Piotr Dunin pomógł swojemu władcy rozwiązać konflikt z Włodarem.

Bolesław Krzywousty:

- Dasz radę rozwiązać ten konflikt?

Piotr Dunin:

- Tak mój panie.

Dziewczynka II:

Rycerz Piotr Dunin korzystając z dogodnych okoliczności przybył na dwór księcia Włodara udając, że jest uciekinierem.

(na dworze Włodara)

Książę Włodar:

- Kim jesteś? Skąd przybywasz?

Piotr Dunin: (kłania się księciu i mówi)

- Jestem uciekinierem i bardzo proszę o pomoc i schronienie przed gniewem Bolesława Krzywoustego.

Książę Włodar: (poklepuje uciekiniera i mówi)

- Wierzę Ci i przyjmuję Cię jako swojego sojusznika. Zorganizuje wielką ucztę i przedstawię Cię ludziom mojego dworu.

(uczta - Książę Włodar, Piotr Dunin, ludzie dworu siedzą za stołem)

Dziewczynka I:

- Jedzą, piją, śpiewają i tańczą. Ludzie Włodara podczas uczyt pospali się.

Dziewczynka II:

- Piotr widząc to, skorzystał z okazji, że żołnierze nie mogli się bronić, porwał Włodara i przywiózł go do obozu Bolesława.

Dziewczynka I:

- Po długich naradach ustalono.

(na scenie stoją Bolesław i Włodar)

Włodar:

- Uwolnij mnie proszę Władco Polski x 2

Bolesław:

- Uwolnię Cię jeśli przysięgniesz, że więcej nie napadniesz na Polskę i zapłacisz grzywną.

Włodar:

- Zgadzam się zapłacić pieniądze.

(ze spuszczoną głową wychodzi)

Dziewczynka II:

- Włodar zapłacił grzywnę, ale już w następnym roku rozpoczął działania wojenne. Złamanie przysięgi nie opłacało mu się jednak bo niedługo zginął.

Dziewczynka I:

(na scenie stoją Piotr i Biskup)

- Piotr za swój wiarołomny czyn, choć dla dobra kraju popełniony, miał nałożoną pokutę przez polskich biskupów.

(dziewczynka pozostaje na scenie)

Biskup:

- Za swój wiarołomny czyn wybudujesz w kraju naszym siedem świątyń.

Piotr:

-Dziękuję i przyrzekam że wybuduję te świątynie.

Dziewczynka II:

-Według tradycji przypisywano Piotrowi Duninowi budowę nawet siedemdziesiąt siedem kościołów.

Dziewczynka I:

-Według opowieści przedstawianych przez Piotrkowian miał on również założyć osadę, którą nazwano od jego imienia Piotrkowem i w niej ufundować pierwszy kościół, czyli Farę.

Dziewczynka II:

-Czy to jest prawda, tego nie wiadomo, ale w każdej legendzie jest ziarenko prawdy.

Wszyscy wychodzą na scenę: Piosenka „ Jak piękny jest nasz Piotrków”

„ Jak piękny jest nasz Piotrków” melodia *„Jak długo na Wawelu”*

Jak piękny jest nasz Piotrków,

Piastowski stary gród,

Co głosi nam legenda,

Kto mury jego wznosił.

To dzielny Piotr Dunin,

Królewski rycerz był.

On właśnie wybudował,

Piotrków i kościół w nim.

Ta stara piękna Fara,

Gotycki Kościół nasz,

Nad miastem swym góruje,
I opieką otacza nas.

Historia naszego grodu,
Napawa dumą nas.
Tutaj tworzył się parlament,
Obradował Koronny Trybunał.

800 lat istniejesz,
Kochany Jubilacie nasz,
Jesteś tak stary Grodzie,
A ciągle masz młodą twarz.

Uczniowie nauką swoją,
Rodzice pracą swych rąk,
Wszyscy piotrkowianie Miastu,
Składają życzeń moc.

800 lat istniejesz,
Kochany Jubilacie nasz,
Jesteś tak stary Grodzie,
A ciągle masz młodą twarz

„ W Trybunalskim Rynku” - melodia *„Nasz Lajkonik, Hej na Krakowskim Rynku”*

W Trybunalskim Rynku,
Maki i powoje, x2
Chłopcy i dziewczęta
Malowane stroje

Ten nasz Rynek, Stary Rynek,
Z kamieniczek pięknych słynie,
Te czerwone, te zielone,
Wszystkie pięknie odnowione,

W Trybunalskim Rynku,
Maki i powoje, x2
Chłopcy i dziewczęta
Malowane stroje

Stoją strojne jak panienki,
Pełne czaru oraz wdzięku,
Tamte żółte te różowe,
Wyglądają jakby nowe.

*Opracowała: Katarzyna Niewiadomska
(nauczyciel SP11)*